

Рис. 3. Частка поточних зобов'язань у пасиві балансу підприємств за видами економічної діяльності з 2014 по 2017 роки, у %

Отже, можна зробити висновок, що українські підприємства у 2014-2017 роках фінансували свою діяльність переважно за рахунок залучених коштів, адже коефіцієнт фінансової автономії коливався у межах від 0,25 до 0,28 за агрегованими показниками балансів підприємств. Коефіцієнт фінансового ризику у даному періоді коливався від 2,5 до 3, що можна проінтерпретувати таким чином: на 1 гривню вкладених в активи власних коштів у період з 2014 по 2017 роки припадало від 2,5 до 3,08 гривень.

Список використаних джерел

1. Державна служба статистики України [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>.
2. Аналіз джерел фінансування вітчизняних підприємств: підходи до удосконалення /Н. Петренко // Економічний аналіз. - 2012. - Т. 10(4). - С. 293-296. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/ecan_2012_10%284%29_69.
3. Лук'яненко, І.Г. Моделювання впливу змін фіскальної політики на економіку України/ І.Г. Лук'яненко// Науковий журнал «Бізнес Інформ», Видавничий дім «Інжек», Харків, № 4.- 2012. (411). - С.197-201.

МЕДВЕДЬ Я.С.

Аспірантка кафедри фінансів, НаУКМА

СУЧАСНІ СТРАТЕГІЇ ЕКОНОМІЧНОГО ЗРОСТАННЯ В КОНТЕКСТІ КОНЦЕПЦІЇ МІЖНАРОДНОЇ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ КРАЇНИ

Передумовою успішного розвитку будь-якої економічної системи є ефективна стратегія. Економічна стратегія – це комплексний план, спрямований на досягнення довгострокової мети, що включає напрями, завдання та пріоритети економічного розвитку суб'єкта і комплекс відповідних

заходів, дій та рішень. Метою державної економічної стратегії є всебічний розвиток соціально-економічної системи та досягнення соціально-економічної стабільності, максимального добробуту суспільства [1]. Останнім часом особливої актуальності набувають новітні стратегії, що враховують сучасні тенденції розвитку. До таких стратегій можна віднести стратегію наздоганяючого зростання, випереджаючого зростання, стратегію включення, інноваційну стратегію.

Стратегія наздоганяючого зростання полягає у концентрації наявних резервів виробництва на розвитку тих напрямів, що визначають вектор розвитку виробництва при активному впливі на ці процеси з боку суспільства і держави з метою прискорення розвитку. Важливо зазначити, що в усіх випадках, де успішно застосована стратегія наздоганяючого зростання, присутня інвестиційна і фінансова допомога інших, розвиненіших країн, які значною мірою допомагають у реалізації резервів, що є в країні – як фінансових, так і людських, соціальних, культурних, наукових тощо.

В основі наздоганяючого зростання лежить прискорена індустріалізація країни. Слабкою стороною цієї стратегії є унеможливлення визначення величини ефекту наздоганяння. Наздоганяючий розвиток передбачає проведення структурних реформ. Особливу увагу слід звернути на те, що важливі не кількісні параметри, а політика, що гарантує це структурне наближення, тобто необхідна стратегія економічного прориву [2].

Наступною новітньою стратегією, що враховує сучасні тенденції розвитку є стратегія випереджаючого зростання, де особливого значення надається проблемам ефективного використання наукового та промислово-технологічного потенціалу, його інтеграції у світове господарство. Принциповою є орієнтація на розвиток обробної промисловості, перехід від випуску матеріаломісткої до наукомісткої високотехнологічної продукції, завоювання зовнішніх ринків у сферах, де країна нагромадила передовий технологічний та потужний виробничий потенціал.

Пріоритетними напрямками стратегії випереджаючого зростання є:

- освіта, під якою розуміють сферу «виробництва» людини-новатора – головну «виробничу силу» прогресу, тобто єдину цілісну систему навчання та постійного підвищення кваліфікації населення з метою досягнення траєкторії стабільного зростання кваліфікації та інноваційного потенціалу робітників;
- фундаментальна та прикладна наука, «виробництво» інформації, know-how як основних «товарів» для вітчизняного та світового ринку;
- охорона здоров'я та рекреація.

Стратегія включення до глобальної економіки, яка є наступною новітньою стратегією, що враховує сучасні тенденції розвитку економіки характеризується струтурованістю та поетапністю:

I. Перший етап – «втілення». На даному етапі створюється спеціальна загальнонаціональна інноваційно-технологічна система, до складу якої входитимуть технологічні та інноваційні науково-виробничі зони, технопарки, техноліси і техноінкубатори.

II. Другий етап – «сегментування». Це етап створення інноваційних портів, інноваційних територій, екологічних інноваційних груп як базових сегментів адаптації та впровадження новітніх високотехнологічних потоків і структур, орієнтованих на залучення закордонних приватних інвестицій. Інноваційні порти стануть своєрідними «технологічними коридорами», через які українська економіка приєднається до глобальної світової економіки.

III. Третій етап – «експансія». На цьому етапі має бути створена загальнонаціональна hi-tech-мережа, що забезпечить адекватний зворотний зв'язок між усіма складовими національної економіки. Адже за сучасних умов ключовим фактором розвитку є ефективність інформаційно-комунікативних зв'язків між структурами та сегментами економічної системи [2].

Таким чином, базовим визначальним елементом нової національної стратегії включення до світової економіки є формула «трьох і» - інновації, інвестиції та інформаційні технології. Загалом на фоні стрімкого зростання значущості інформаційної складової зменшується вагомість індустріальних форм організації економіки. Новітні технології дають унікальну можливість країнам з обмеженими ресурсами перестрибнути цілі цикли промислового розвитку, які ще кілька років тому треба було пройти, щоб досягти сьогоденного рівня економічного розвитку суспільства.

Як свідчать результати досліджень, шлях до національного успіху полягає в застосуванні гнучких підходів до формування економічних стратегій, поєднання специфічних та традиційних заходів економічної політики, визначення чітких часових меж, в яких ці заходи зберігатимуть ефективність, зміну інструментарію економічної політики відповідно до змін її об'єкта. В даний час визначається, що країни, які під час економічної трансформації реалізували навіть альтернативні сценарії, досягли значних успіхів завдяки їм, насамперед, активному включенню в цей процес держави [3].

Досвід засвідчив, що країни із розвиненою структурою економічної стратегії (Південна Корея, Тайвань, Китай), мали найбільший успіх. Там завдання та напрями економічної стратегії було чітко підпорядковано стратегічній меті – стабілізації економіки та забезпеченню економічного зростання. Певні диспропорції призводили до структурних суперечностей, інфляційних тенденцій, проте вони швидко були ліквідовані дією переважно властивих цим системами ринкових важелів.

Дослідження факторів економічного зростання дозволяє зробити висновок, що єдиного ключового чинника економічного зростання немає, оскільки реальне зростання залежить від структурної дії багатьох чинників та факторів. Сучасне поняття економічного зростання акцентує увагу на якісній його стороні, що виражається у підвищенні добробуту населення та підвищенні конкурентоспроможності країни. Тому важливим є дослідження якості економічного зростання та посилення його соціальної спрямованості. А стратегія нашої країни має базуватись на стимулюванні економічного зростання, подоланні розриву з розвинутими країнами світу, орієнтуватися не тільки на національні умови, а й на глобальний контекст.

Список використаних джерел

1. Антонюк Л.Л. (2004). Міжнародна конкурентоспроможність країн: теорія та механізм реалізації: Монографія.
2. Лизун, М. В. (2007). *Випереджаюче економічне зростання: міжнародний та український аспекти* (Doctoral dissertation).
3. Abakumova, J., Primierova, O. (2018). Economic Growth, Globalisation And Income Inequality: The Case Of Ukraine. *Economics*, 10, 11th.
4. Лук'яненко, І., Віт, Д. (2017). Системний аналіз формування державної політики в умовах макроекономічної дестабілізації.

NASACHENKO Mariia
6th -year student, NaUKMA

GERBER Tianna
6th -year student, University of New Brunswick, Canada

EVALUATION OF THE EFFECTS OF THE SHOCKS ON MACROECONOMY OF UKRAINE

Over the past decades, countries' integration into the global economy is gaining momentum. International shocks affect all countries without exception, but with varying strength, depending on how much each individual country or region is vulnerable to changes in the external environment (Kireyev & Leonidov, 2015).

Ukraine is small open economy, what is mean that export and import are large part of GDP. The country depends a lot from trade conditions, because it is really the point what the price for goods and services needed to buy and which one for those which are selling. The prices for Ukraine's goods abroad and for goods Ukraine need to buy have impact not only on GDP level, but also on exchange rate, international reserves, inflation etc.

The purpose of the modeling project is to identify average sensitivity of Ukraine's economy to shocks and how it will destabilize the whole economy. There are a lot of shocks, which can happen, but this research is dedicated to examining of trade shocks: increase of prices for oil (it is relevant for Ukraine, cause this country import oil) and corn, seeds or grains (Ukraine sell it aboard). International shocks faced by an individual country in the region may be amplified though various spillover channels. This emphasizes the importance of a multilateral perspective that considers cross-country linkages in analyzing the response of Ukraine to shocks. In theory there are two main ways of transmission of the shocks: trade and financial channels. Countries are connected by financial relationships and trade linkages (Faryna & Simola, 2018).

The entire model includes lots of macroeconomic indicators in order to show simplified macroeconomy of the country. All the indicators are in constant interaction, because economy is the system where everything should work in one direction and with one purpose. There are five loops in the model (see Graph 1). R1 and B1 are balancing and reinforcing loop which come in force depending on the net export, when its negative, balancing loop is working, when positive – reinforcing